

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 110. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167181788640/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

Kromanden. Ja! det var nok en stor Ulykke.

Den brune Mand. Er ikke en Jæder ulykkelig, der har saadanne Bøen?

Kromanden. Jeg havde, paa min Sjæl, nær sagt: Er ikke det Barm ulykkelig, der har en saadan Jæder? Men lad os ikke tale om det ubehagelige. Lad mig en Gang høre det gode, som du har udrettet i Væen.

Den brune Mand. Ja! jeg maa dog tilstaa, at jeg har lært at se af min egen Erfaring, at det naadige Fortyn næsten aldrig skjænter nogen Bitterhed i vores Væger, uden tillige at give os noget til at forjæde den bedste Trif med. Jeg højer ogsaa mit Hjertes Klæ for Fortynet og talfer, fordi jeg nyder Velguelte langt over mine Fortjænter.

Kromanden. Ja, jeg kjæder dig, du er en Satans Karl. Du talfer Fortynet for hvert et kyndig: Menneske, som du kan kjæde. Nu har du nok faaet nogen i dine Garu igjen.

Den brune Mand. Nej! jeg gaar den lige Vej, derfor lægger ogsaa Himmelen sin Velguelte i, hvad jeg har.

Kromanden. Hør, ved du hvad? Jeg tror paa min Sjæl ikke engang, at man kan sige det om dig, som der blev sagt om en Urtelvis i de fattigste Lande. Paven vilde have ham kanoniseret, men en af Kardinalierne sagde, at det ikke kunde gaa an, fordi man vidste om den ulykkelige Mand, at han havde været meget for at gjøre Jæfteri i Kortenspil. Ja, hvad vil det sige, Deres Høvelbeatenhed! Svarede Paven; Manden vilde sige for de fattiges Regning og vandt ansetigt til dem. — Ser du nu, naar du sælger flette Være af din Jæbrif og gier dem ud for gode, og jeg blander Vand i min Vin, saa er der ingen anden Fortjæf paa vores Handlemaade, end at du talfer Himmelen for, hvad du fortjænter, og bilder Jæf ind, at det er bare Guds Velguelte, som du bliver sed af; naar derimod jeg tier stille, og tænker ved mig selv, at saadanne smaa Klæb ere tilladelige i enhver Kæringvej og hører :il det, som alle Mennesker, lige til Lommetuden, kalder Modesti*).

* Den gode Mand vilde uden Tvivl have sagt Induftri.